

L'HORA NOVA

L'atenció infantil de la reraguarda

Acaba de celebrar se arreu de les poblacions antifeixistes d'Ibèria, la setmana dedicada als infants. Ha estat una setmana que ha proporcionat una satisfacció immensa als petits, tant a aquells que reben l'escalf dels seus pares, perquè els tenen al seu costat, com als qui per les circumstàncies que crea la guerra són lluny d'ells.

Bella i simpàtica la idea del record de l'infant. Ell, de tendre imaginació, que no pot copsar la vastitud dels odis que hi ha en els pobles entre els homes, de cap manera podia rebre el fet de la indiferència que li hauria significat el nostre oblit. El nen i la nena — els nostres petits de la reraguarda — especialment els que aquí són pels efectes desastrosos que sostenim, calia que rebessin el nostre amor, l'amor al petit, a l'home del futur, al que tot ho fa sincerament, amb el cor a la mà, com diem vulgarment.

Ha estat esplèndida i digna de lloança aquesta setmana infantil que acabem de celebrar. Als ulls de les consciències fines de l'Univers, d'aquelles que entenen i practiquen el veritable sentiment humà, el nostre gest, el de l'atenció a l'infant els ha volgut dir molt. Aquestes consciències fines del món hauran comprès altra volta, per si calia, a quin lloc dels dos bàndols combatents que es troben a Espanya, hi ha la barbàrie, el desig destructor i insensible.

Ben encertat és l'escrit que hem vist en una de les cobertes dels llibres donats suara als infants. Diu més o menys això: «Nen; mentre el feixisme et bombardeja i et destrueix, mentre enruna la teva llar, nosaltres t'acollim, i et donem llibres». Això és, comença a pensar el que et diu el llibre; noi que ja tens un cos enrobustit i que de la vida n'arribes a copsar els seus inicis. Si ets just, si vols pensar i sentir com a home sencer i viril, com a home que desprecia l'egoisme, els despreciaràs a ells, als qui han creat una lluita fratricida al nostre poble i ara volen acabar-la amb seu triomf, destruint-ho tot, ajudats pels estrangers.

Molt bé, molt sensible i molt humana aquesta aten-

ció pel nen i per la nena que ve tenint-se a la reraguarda, no precisament ara, en el curs de la Setmana infantil que acabem de passar, sinó des de fa temps, en l'acolliment d'infants en llocs de refugi i en el si de les famílies antifeixistes de la nostra terra. A la causa que entre tots defensem, un favor enorme li fan actes d'aquesta mena. La guerra, no consta sols d'accions valentes i temeràries. Hi ha també la seva part sentimental que pesa molt.

Hom diu que els infants, en fer-se homes, es recorden intensament d'allò que han sofert i que han viscut durant tota la seva primera vida fàcil i despreocupada; que del record del passat en tracen els seus camins futurs. Si així és, doble encertat és el nostre gest d'ajut continuat que els fem per a deslliurar-los de les urpes ferotges del feixisme que a tot recorre, costi la sang que costi, per fer efectius els seus anhels.

Hem de voler que en acabar-se la nostra guerra, en haver assolit la victòria antifeixista, el món ens contempli per la magnífica obra que a la reraguarda realitzàvem a profit dels posseïdors de les tendres consciències, mentre el xiular dels trets cegaven vides i mentre la incertitud planava en el si de nombroses famílies espanyoles. Ens correspon la tasca feixuga de l'avui si volem aquest demà rialler i satisfactori, però l'hem de complir, de portar a terme amb tota exactitud. El sentiment humà que ens mena vigoritza els nostres múscles i ens empeny a aquesta tasca.

Cap a la finalitat ràpida de la guerra, amb el triomf al nostre favor, han d'adreçar-se tots els nostres esforços, des d'on sigui, des del lloc on complim els nostres deures. Ningú ha de defallir. Ningú ha de sentir cansanci en l'hora present. Tots a treballar pel bé comú sense extralimitacions i sense afanys governamentals. La ràpida acció i la conjunta, ens facilitaran de seguit la derrota del feixisme i la creació d'una convivència social més justa i més adaptada a la realitat del present.

J. C. R.